

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614010089
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614010089.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 20. júla 2016 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý:

P. S. E. P. O. E., nar. XX. XX. XXXX Q. F., trvale bytom Š. XXX/X, Š.S., okres F., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

od 1. 12. 2011 do 1. 3. 2013 neplatil výživné na svoju dcéru Q. F., rod. S., nar. XX. XX. XXXX a od 1. 12. 2011 do 4. 5. 2013, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody a od 5. 9. 2014, kedy bol z výkonu trestu prepustený do 31. 8. 2015 neplatil výživné na svojho syna P. S., nar. XX. XX. XXXX, a od 1. 12. 2011 do 4. 5. 2013, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody a od 5. 9. 2014, kedy bol z výkonu trestu prepustený do 25. 3. 2016, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, neplatil výživné na svojho syna P. S., nar. XX. X. XXXX, hoci mu jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. a výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/351/2007-37 zo dňa 20. 3. 2008, právoplatným dňa 7. 5. 2008 a vykonateľným dňa 13. 5. 2008, ktorým bol zaviazaný platiť mesačné výživné na dcéru Q. vo výške 46,47 eura (1.400,- Sk), na syna P. vo výške 36,51 eura (1.100,- Sk) a na syna P. 33,19 eura (1.000,- Sk) a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7P/112/2012-28 zo dňa 20. 9. 2012, právoplatným dňa 19. 10. 2012 a vykonateľným dňa 16. 10. 2012, bol zaviazaný platiť mesačné výživné na syna P. vo výške 50,- Eur a na syna P. vo výške 40,- Eur, podľa oboch rozsudkov vždy do 15. kalendárneho dňa v príslušnom mesiaci vopred do rúk ich matky Q. S., nar. X. XX. XXXX, bytom B. F. XXX/XX, D. P., s výnimkou mesiacov február 2012, kedy zaplatil 10,- Eur, apríl 2012, kedy zaplatil 30,- Eur, máj 2012, kedy zaplatil 10,- Eur, august 2012, kedy zaplatil 15,- Eur, november 2012, kedy zaplatil 15,- Eur, február 2013, kedy zaplatil 15,- Eur, marec 2013, kedy zaplatil 50,- Eur, apríl 2013, kedy zaplatil 30,- Eur, október 2014, kedy zaplatil 90,- Eur, november 2014, kedy zaplatil 90,- Eur, február 2015, kedy zaplatil 90,-Eur, marec 2015, kedy zaplatil 50,-Eur, apríl 2015, kedy zaplatil 90,- Eur, máj 2015, kedy zaplatil 20,- Eur, jún 2015, kedy zaplatil 40,- Eur, september 2015, kedy zaplatil

90,- Eur, november 2015, kedy zaplatil 40,- Eur a december 2015, kedy zaplatil 50,- Eur, a obdobia od augusta 2013 do októbra 2014, kedy bolo matke zaslané výživné z ÚVTOS vo výške 144,04 eura, túto svoju vyživovacu povinnosť úmyselne v Štrbe ani inde neplní, pričom bol brigádnicky zamestnaný, mal príjem a z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený pre nespoluprácu dňa 29. 4. 2013, čím za uvedené obdobia dlhuje na výživnom dcére Q. F., rod. S., ktorá dňa 22. 10. 2010 nadobudla plnoletosť, najmenej 665,39 eura, synovi P. S., nar. XX. XX. XXXX, ktorý dňa 23. 11. 2014 nadobudol plnoletosť, 968,08 eura a matke Q. S. na syna P. sumu 844,88 eura a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/80/2009 zo dňa 19. 10. 2009 právoplatne odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z ktorého bol dňa 30. 11. 2011 podmienenečne prepustený,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a na viacerých osobách a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/, j/ Trestného zákona),

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš bola dňa 19. 3. 2014 na Okresný súd Liptovský Mikuláš na P. S. podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b, j/ Trestného zákona).

Obžalovaný P. S. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný síce odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, avšak súd postupoval v súlade s ustanovením § 122 ods. 13 Trestného zákona, keď je povinný skúmať plnenie vyživovacej povinnosti až kým nevyhlási rozsudok a za týmto účelom bolo nutné vypočuť obžalovaného a svedkov, preto vyhlásenie obžalovaného neprijal.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v decembri 2011 na výživnom nezaplatil nič a ďalšie platenie výživného doložil poukážkami. Po prepustení z výkonu trestu v novembri 2011 bol vo výkone trestu v roku 2013 na 16 mesiacov, v súčasnosti je vo výkone od 25. 3. 2016. Počas týchto období vyživovacie povinnosti nahlásil, avšak nevedel uviesť, aké sumy ústav posielal. Od marca 2016 nahlásil vyživovacu povinnosť, avšak nebol pracovne zaradený. Výživné na deti bolo v minulosti zvyšované, do zvýšenia mal platiť okolo 90,- Eur, potom 120,- Eur. Starší syn školu ukončil, je zamestnaný, dcéra je na materskej dovolenke a na najmladšieho syna vyživovacia povinnosť trvá. Návrh na zníženie výživného ani návrh na zrušenie výživného k starším deťom nepodával. Podali ho deti a v týchto veciach už súd právoplatne rozhodol. Výživné neplatil, preto, že nebolo z čoho, hoci výživné platiť chcel. Mzdu za prácu

mu nevyplatili, peňazí sa v roku 2014 domáhal aj na súde, avšak firmu zrušili, preto nič nedostal. Jeho príjem z fušiek bol nepravidelný a kolísavý. Od februára 2012 bol zamestnaný v Českej republike, kde po 1,5 mesiaci celozávodne prepúšťali, potom sa mu už neozvali, ani nevyplatili, čo mal odrobené. Následne pracoval na stavbách, zarobil okolo 200,- až 300,- Eur a vtedy výživné čiastočne platil. Naposledy pracoval v septembri až novembri 2015 vo Viedni, kde zarobil 1.200,- až 1.400,- Eur, ktoré použil na domácnosť a na svoje dlhy, ktoré mu vznikli pri prevádzke živnosti, túto mal od januára 2013 a mal svojich brigádnikov. Živnosť zrušil od augusta 2015, podával aj daňové priznania na Daňovom úrade v Poprade. Počas celého obdobia bol v evidencii uchádzačov úradu práce, ale krátko, asi len týždeň. Nevedel uviesť výšku dlhu na výživnom. Od roku 2005 žije v spoločnej domácnosti s družkou, majú spolu jedno dieťa, ku ktorému má tiež vyživovaciu povinnosť. Družka zarobí okolo 400,- Eur, z ktorých museli vyžiť, výživné sa platiť nedalo. Ak v daný mesiac poslal nižšiu sumu na výživné ako poslať mal, neposielal ju na konkrétne dieťa, ale na všetky spolu. Mesačné náklady na podnájom, elektrinu, vodu, pokiaľ nebol vo výkone trestu, predstavovali 250,- Eur, televízia a internet 35,- Eur. Ak mal zarobené peniaze, tieto dal družke. Má pôžičku v Providente na podnikanie vo výške 5.000,- Eur, túto 8 mesiacov splácala a v súčasnosti ju vymáha exekútor.

Svedkyňa Q. S., matka maloletého P. S., si na hlavnom pojednávaní na presné sumy výživného, ktoré obžalovaný počas tohto obdobia zaplatil nepamätala. Poukázala na poštové poukážky, ktoré odovzdala do spisu. Pamätala si, že ak bol obžalovaný vo výkone trestu, chodili jej odtiaľ nejaké čiastky. Keď bol prepustený, snažil sa niečo platiť. Dcére, ktorá do školy chodila asi do roku 2012 alebo 2013, dlží vyše 600,- Eur. Dcéra nadobudla plnoletosť v roku 2010. Keď prestala chodiť do školy požiadala o zrušenie výživného na súde. Synovi P. spolu s P. obžalovaný dlhuje asi 1.200,- Eur. Syn P. ukončil školu v júni 2015, od septembra 2015 sa zamestnal, na úrade práce evidovaný nebol. Na najmladšieho syna má obžalovaný platiť 40,- Eur mesačne. Naposledy poslal peniaze asi minulý rok alebo v januári 2016, avšak odkedy je vo výkone trestu, nezaplatil nič, avšak jej poslal papiere, ktoré vypísala a poslala späť. Sumu zaslanú 1. októbra 2014 vo výške 50,- Eur na adresu jej zaťa U. F. nepovažovala za výživné, túto ani nedostala. Pokiaľ obžalovaný platil výživné počas tohto obdobia len čiastočne a nie celú sumu, tak ju delila medzi svoje deti rovnakým dielom. Deti počas tohto obdobia núdzou netrpeli, pretože bola po celý čas zamestnaná.

Svedkyňa Q. F., rod. S., dcéra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že otec mal na ňu platiť výživné okolo 43,- Eur mesačne, avšak ho neplatil pravidelne, len niekedy niečo poslal. V rozsudku o zrušení vyživovacej povinnosti súd rozhodol, že vyživovacia povinnosť končí k 1. 3. 2013, kedy ukončila školu. Dňa 27. 7. 2013 sa vydala. Na výživnom jej dlhuje okolo 600,- Eur. V čase, keď mal na ňu platiť výživné, sa veľmi nestretávali. Výživu a starostlivosť o ňu zabezpečovala mama, ktorá bola zamestnaná a tiež ona chodila na brigády, preto núdzou netrpela.

Svedok P. S., syn obžalovaného, sa na hlavnom pojednávaní nevedel presne vyjadriť, kedy a ako platil otec od decembra 2011 výživné, pretože sa o to vždy starala mama. Školu ukončil v júni 2015, následne mal do konca augusta prázdniny a od 1. 9. 2015 sa zamestnal. K dlhu na výživnom sa presne vyjadriť nevedel, môže to byť okolo 500,- Eur alebo viac. Počas neplatenia výživného núdzou netrpel, pretože sa o nich starala mama, ktorá poberala aj náhradné výživné, avšak kedy a koľko, uviesť nevedel. Dôvod neplatenia výživného otcom nepoznal, ale odkedy sa dal dokopy s družkou, s platením výživného to išlo dolu vodou. Kontakt spolu udržiavali pokiaľ bol vo väzení, poslal mu pohľadnicu k narodeninám a vždy sa mu ozval prvý mesiac po prepustení. Nad rámec výživného k sviatkom alebo iným príležitostiam, mu nič neprispel.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním zabezpečených listinných dôkazov.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3P/351/2007-37 zo dňa 20. 3. 2008 mal súd preukázané, že obžalovaný P. S. bol zaviazaný platiť zvýšené výživné na maloletú Q. S., nar. XX. XX. XXXX, v sume 1.400,- Sk (t. j. 46,47 eura) mesačne, na maloletého P. S., nar. XX. XX. XXXX, v sume 1.100,- Sk (t. j. 36,51 eura) mesačne a na maloletého P. S., nar. XX. X. XXXX, v sume 1.000,- Sk (t. j. 33,19 eura) mesačne, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred do rúk matky maloletých detí odo dňa 1. 11. 2007. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7. 5. 2008 a vykonateľnosť dňa 13. 5. 2008.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7P/112/2012-28 zo dňa 20. 9. 2012 mal súd preukázané, že obžalovaný bol zaviazaný prispievať zvýšeným výživným vo výške 50,- Eur mesačne

na maloletého P. S., nar. XX. XX. XXXX a zvýšeným výživným 40,- Eur mesačne na maloletého P. S., nar. XX. X. XXXX, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky odo dňa 1. 9. 2012. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 10. 2012 a vykonateľnosť 16. 10. 2012 vo vzťahu k bežnému výživnému.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/80/2009 zo dňa 19. 10. 2009, právoplatným a vykonateľným dňa 4. 11. 2009, súd obžalovaného uznal za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona (§ 138 písm. j/ Trestného zákona) a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 5 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo správy súdneho exekútora JUDr. Miroslava Šutliaka, Exekútorický úrad Liptovský Mikuláš, mal súd preukázané, že v exekučnej veci oprávnených P. S., Q. S., P. S., zastúpených matkou Q. S. voči povinnému P. S. pre vymoženie dlžného bežného výživného, neboli od povinného v priebehu exekučného konania vymožené žiadne finančné prostriedky.

Z potvrdenia Strednej zdravotníckej školy Liptovský Mikuláš vyplýva, že Q. S., nar. XX. XX. XXXX, bola žiačkou externého štúdia v odbore zdravotnícky asistent od 1. 9. 2012, následne denného štúdia od 7. 9. 2012, ktoré zanechala dňom 1. 3. 2013.

Z potvrdenia o návšteve školy Hotelovej akadémie Liptovský Mikuláš mal súd preukázané, že P. S., nar. XX. XX. XXXX, bol žiakom v učebnom odbore čašník, a to od 1. 9. 2012 do 25. 6. 2015, ktoré ukončil záverečnou skúškou. Z výpovedí svedka P. S. vyplýva, že po ukončení prípravy na budúce povolanie sa na úrad práce nehlásil a od 1. 9. 2015 sa zamestnal.

Z potvrdenia Základnej školy s materskou školou, Demänovská ulica, Liptovský Mikuláš, mal súd preukázané, že maloletý P. S., nar. XX. X. XXXX, ukončí povinnú školskú dochádzku ôsmym ročníkom dňa 31. 8. 2016.

Q. F., rod. S., dosiahla plnoletosť dňa XX. XX. XXXX a P. S. dosiahol plnoletosť dňa XX. XX. XXXX, teda od XX. XX. XXXX bol obžalovaný povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť k rukám oprávnenej na prijatie výživného, teda k rukám Q. F., rod. S. a od XX. XX. XXXX bol zároveň povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť k rukám P. S. ako oprávneného na prijatie výživného. Dcéra Q. F., rod. S., tým, že dňa 1. 3. 2013 po ukončení povinnej školskej dochádzky a sústavnej prípravy na budúce povolanie zanechala štúdium v študijnom odbore zdravotnícky asistent, nadobudla schopnosť samostatne sa živiť, čím obžalovanému vo vzťahu k nej zanikla zákonná vyživovacia povinnosť. Syn P. S. tým, že dňa 25. 6. 2015 ukončil štúdium záverečnou skúškou, tým aj prípravu na budúce povolanie, čím nadobudol schopnosť sa samostatne živiť, obžalovanému zanikla zákonná vyživovacia povinnosť k nemu dňom 31. 8. 2015, pričom P. S. sa dňa 1. 9. 2015 zamestnal. Potvrdeniami o návšteve školy Základnej školy s materskou školou Demänovská ulica, Liptovský Mikuláš, mal súd preukázané, že maloletý P. S. bol v priebehu celého žalovaného obdobia od roku 2011 žiakom uvedenej základnej školy, v školskom roku 2015/2016 je žiakom 8. ročníka, ktorý ukončí 31. 8. 2016, pričom zákonná vyživovacia povinnosť obžalovaného voči nemu naďalej trvá.

Z jednotlivých rozhodnutí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, odbor sociálnych vecí a rodiny, z rokov 2008 - 2014 mal súd preukázané, že Q. S. bola poberateľkou náhradného výživného za oprávnené osoby Q. S., P. S. a P. S., ktoré jej bolo vyplácané.

Z potvrdenia R&G CZ, s.r.o., vyplýva, že obžalovaný P. S. bol zamestnancom ich spoločnosti od 1. 2. 2012 do 30. 4. 2012 na pozícii robotník výroby. Pracovný pomer bol ukončený dohodou s tým, že vo februári 2012 mu bola vyplatená čistá mzda vo výške 8.846,- CZK, v marci 2012 vo výške 8.378,- CZK vrátane náhrady za chorobu vo výške 897,- CZK a v apríli 2012 mu bola vyplatená náhrada za chorobu vo výške 3.679,- CZK.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad vyplýva, že obžalovaný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 1. 12. 2011 do 31. 1. 2012 a od 11. 5. 2012 do 29. 4. 2013 vrátane. Zo správ ďalej vyplýva, že obžalovaný P. S. nie je poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, o dávku a príspevok v hmotnej núdzi nepožiadaval. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a

rodiny Poprad, odbor služieb zamestnanosti, vyplýva, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený od 30. 4. 2013 pre nespoluprácu s úradom. O opätovné zaradenie uchádzačov nepožiadali. Nebol zaradený na výkon aktivačných prác a nebolo mu ponúknuté vhodné pracovné miesto.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., vyplýva negatívna lustrácia na osobu obžalovaného.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok a pripojeného skráteného výpisu klienta vyplýva, že obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš zn. 1T/33/2008 vo výmere 1 rok od 4. 5. 2013, do 4. 5. 2014. Ďalej obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Poprad zn. 5T/171/2013 vo výmere 4 mesiace od 4. 5. 2014, do 4. 9. 2014. V súčasnosti vykonáva zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš zn. 2T/80/2009 vo výmere 5 mesiacov a 9 dní, ktorý nastúpil 25. 3. 2016. Dňa 4. 6. 2013 požiadal o žiadosť na výživné, ktorú odoslal na adresu Q. S.. Na základe tejto žiadosti ústav rozúčtoval pracovnú odmenu obžalovaného na výživné na oprávnené osoby P. a P. S. v sumách 3,83 eura (za júl 2013), 5,09 eura (za august 2013), 5,67 eura (za september 2013), 3,70 eura (za október 2013), 3,99 eura (za november 2013), a 4,29 eura (za január 2014) na každého z nich a zaslal výživné Q. S.. Uvedené potvrdzujú aj poštové poukážky predložené svedkyňou, z ktorých vyplývajú aj ďalšie platby v sumách 15,28 eura (za február 2014), 13,64 eura (za marec 2014), 11,36 eura (za apríl 2014), 11,36 eura (za júl 2014), 29,80 eura (za august 2014) a 9,46 eura (za september 2014) na oboch synov, všetko spolu 144,04 eura. Tieto sumy súd zohľadnil na úhradu výživného a rozpočítal ich pomerne na maloleté deti P. a P., voči ktorým zákonná vyživovacia povinnosť obžalovaného v predmetnom období (júl 2013-september 2014) naďalej trvala, t. j. vo výške 72,02 eura na každého z nich.

Z jednotlivých poštových poukážok mal súd preukázané, že obžalovaný na výživnom uhradil čiastky 10,- Eur dňa 29. 2. 2012, 30,- Eur dňa 30. 4. 2012, 10,- Eur dňa 31. 5. 2012, 15,- Eur dňa 30. 8. 2012, 15,- Eur dňa 30. 11. 2012, 15,- Eur dňa 18. 2. 2013, 50,- Eur dňa 25. 3. 2013, 30,- Eur dňa 18. 4. 2013, 90,- Eur dňa 29. 10. 2014, 90,- Eur dňa 27. 11. 2014, 90,- Eur dňa 26. 2. 2015, 50,- Eur dňa 30. 3. 2015, 90,- Eur dňa 29. 4. 2015, 20,- Eur dňa 29. 5. 2015, 40,- Eur dňa 29. 6. 2015, 90,- Eur dňa 8. 9. 2015, 40,- Eur dňa 26. 11. 2015 a 50,- Eur dňa 15. 12. 2015, ktoré súd zohľadnil na úhradu bežného výživného nasledovne: sumu 95,- Eur zaplatenú do 1. 3. 2013, na všetky tri deti rovnakým dielom, t. j. po 31,66 eura, sumu 550,- Eur zaplatenú do 31. 8. 2015 na dvoch synov, t. j. po 275,- Eur a sumu 180,- Eur zaplatenú do 25. 3. 2016 na maloletého syna P.. Súd pritom vychádzal z výpovede matky detí, ktorá uviedla, že úhrady považovala za plnenie pre všetky deti, teda ich pomerne rozrákala medzi deti, na ktoré mal poslať výživné. Pri spornej úhrade vo výške 50,- Eur zaslanej dňa 1. 10. 2014 na meno U. F. mal súd výpoveďou Q. S. preukázané, že nešlo o úhradu výživného, preto v zaplatených sumách zohľadnená nebola.

Súd mal konanie obžalovaného P. S. preukázané a obdobia, v ktorom obžalovaný neplnil voči svojim deťom vyživovaciu povinnosť vôbec alebo len čiastočne a akú čiastku dlhuje ku dňu rozhodnutia súdu, ustálil na základe výpovedí obžalovaného, vypočutých svedkov a listinných dôkazov, ktorými bolo preukázané, že obžalovaný neplatil riadne a v plnej výške určené výživné na maloletého syna P. v období od 1. 12. 2011 do 25. 3. 2016, s výnimkou období, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody, t. j. od 4. 5. 2013 do 5. 9. 2014, a od 25. 3. 2016, kedy opäť nastúpil výkon trestu, na syna P. v období od 1. 12. 2011 do 31. 8. 2015, kedy zanikla vyživovacia povinnosť voči nemu, s výnimkou obdobia od 4. 5. 2013 do 5. 9. 2014, kedy sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a na dcéru Q. neplatil v období od 1. 12. 2011 do 1. 3. 2013, kedy mu zanikla vyživovacia povinnosť voči nej.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je pritom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Každý rodič je povinný plniť si zákonnú vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Objektívne nepriaznivá finančná situácia obžalovaného, ktorá by viedla až k jeho sociálnej odkázanosti nebola v konaní preukázaná. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, obžalovaný v kritickom období síce bol evidovaný ako nezamestnaný, z evidencie bol vyradený pre nespoluprácu a nebol odkázaný na príjem z príspevkov alebo dávok v hmotnej núdzi, keďže o ich výplatu ani nepožiadali. Naopak, ako sám uviedol, v predmetnom období disponoval živnostenským oprávnením a za účelom výkonu živnosti zamestnával vlastných brigádnikov. Taktiež súd poukazuje na to, že obžalovaný v priebehu tohto obdobia, pokiaľ nebolo vo výkone trestu odňatia slobody bol

schopný sa zamestnať v Českej republike, ale aj v Rakúsku, preto nemožno vyvodiť záver o nemožnosti alebo neschopnosti obžalovaného nájsť si prácu, hoci len vo forme brigádnickej a zabezpečiť si tak príjem nielen na podporu potrieb osôb, s ktorými v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti (družka a maloletý syn), ale aj na platenie výživného vo vzťahu k deťom z jeho prvého manželstva. Keďže mal plnú vedomosť o svojich troch vyživovacích povinnostiach, preto bol povinný využiť všetky svoje schopnosti a možnosti na to, aby si ich aj reálne plnil. Pokiaľ obžalovaný uviedol, že všetky zarobené peňažné prostriedky odovzdal svojej družke alebo nimi hradil svoje dlhy zo živnosti, či na splátky pôžičky, bolo jeho povinnosťou ich prednostne využiť na zaplatenie výživného voči všetkým svojim deťom, až následne na iné výdavky. Výpoveďami svedkov mal súd preukázané, že v kritickom období počas, ktorého obžalovaný výživné v plnej výške, prípadne vôbec neplatil, deti núdzou netrpeli.

V čase vyhlasovania rozsudku súdom prvého stupňa si obžalovaný dlhodobo neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť závažnejším spôsobom konania, jednak po dlhší čas (§ 138 písm. b/ Trestného zákona), t. j. od 1. 12. 2011 a zároveň na viacerých osobách (§ 138 písm. j/ Trestného zákona), rovnako mal súd preukázané, že obžalovaný bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený (rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T80/2009), preto sa súd stotožnil s právnou kvalifikáciou skutku v obžalobe.

Vykonaným dokazovaním zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, mal súd preukázanú vinu obžalovaného v plnom rozsahu, pretože obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť, hoci vzhľadom na svoje schopnosti a možnosti vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom plniť mohol a mal a zároveň vedel, že je povinný výživné platiť, ale úmyselne túto povinnosť zanedbával. Preto súd dospel k záveru, že skutok popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný P. S., ktorý svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/, c/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/, j/ Trestného zákona), po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke, preto ho súd uznal vinným z jeho spáchania.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného zistil, že v roku 2013 bol raz riešený v priestupkovom konaní blokovou pokutou za priestupok na úseku pravidiel cestnej premávky. V registri trestov má celkom 9 záznamov z rokov 1993 - 2014, v štyroch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, v dvoch prípadoch bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona, inak za trestnú činnosť majetkového charakteru. Nepodmienečne bol trestaný 6-krát, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/171/2013 na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, trest vykonal dňa 4. 9. 2014. V súčasnosti vykonáva zvyšok trestu nariadený Okresným súdom Liptovský Mikuláš vo veci sp. zn. 2T/80/2009, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Pp 57/2011 dňa 30. 11. 2011 so skúšobnou dobou na 3 roky.

Z hodnotiacej správy ÚVTOS Ružomberok vyplýva, že správanie obžalovaného je na požadovanej úrovni, neporušuje ústavný poriadok, nevyvoláva konfliktné situácie, pokyny a nariadenia plní, voľný čas trávi sledovaním TV, počúvaním ústavného rozhlasu a hrami spoločenských hier. Požiadal o pracovné zaradenie, aktuálne je zaradený na pracovisku Prokion, úlohy si plní na požadovanej úrovni. Sociálny kontakt udržiava s družkou a najmladším synom, ako aj rodičmi a súrodencami. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Nahlásil vyživovaciu povinnosť a príslušné podklady zaslal bývalej manželke.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovaného je nutné zohľadniť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, pretože pred spáchaním skutku bol až 9-krát za trestný čin odsúdený, z toho 6-krát nepodmienečne za trestnú činnosť rôzneho

charakteru. Poľahčujúca okolnosť nebola zistená žiadna, pretože aj keď obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní, že je vinný, teda sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, v jeho prejave nebol ani náznak ľútosti.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere na jeden rok až päť rokov. Pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby, podľa ktorej sa trest ukladá, zvyšuje o 1/3-inu. Súd mohol ukladať trest v takto upravenej trestnej sadzbe vo výmere 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov, pričom dospel k záveru, že trest uložený vo výmere 3 rokov, teda v prvej polovici takto upravenej trestnej sadzby je primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel, najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie. S poukazom na osobu páchatela, ktorý sa aj v minulosti opakovane dopúšťal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, resp. prepustenia z výkonu trestu trestnej činnosti rôzneho charakteru, čím preukazuje, že podmienený odklad výkonu trestu u neho dostatočne nenapĺňa svoju funkciu a uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody je nevyhnutné, je jediným prostriedkom ako mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Pre výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 20. júla 2016

Mgr. Silvia Lesňáková
samosudkyňa